

2013—2014

Orgue al Palau

Jonatan Carbó

Jonatan Carbó i Casanellas va estudiar orgue al Conservatori Superior Municipal de Barcelona amb la professora Maria Nacy, on va obtenir el títol superior d'orgue i els premis d'honor de grau mitjà i superior. Posteriorment va fer estudis de postgrau d'especialització en la música hispànica dels segles XVI a XVIII al Consell Superior d'Investigacions Científiques de Barcelona amb la professora Montserrat Torrent.

Ha ampliat la seva formació en diversos cursos internacionals, amb els professors Michael Radulescu, Daniel Roth, Andreas Liebig, Bernard Winsemius i C. García Banegas, entre d'altres.

Ha ofert recitals en orgues d'arreu de Catalunya, les Illes Balears, Espanya i França, tot destacant-hi els orgues de la catedral de Barcelona, la catedral de Girona, la basílica de Santa Maria de Maó, la catedral de Perpinyà, la basílica del monestir de Montserrat o l'església de Los Venerables de Sevilla.

Ha enregistrat en diverses ocasions per a Catalunya Música. Ha gravat un doble CD amb l'obra *L'orgue de Santa Maria de Vilafranca del Penedès* de Josep Soler.

Ha col·laborat amb formacions vocals i instrumentals, com el Cor Lieder Càmera, Cor Vivaldi, Orquestra Terrassa 48 i Orquestra de Cambra del Garraf. Amb el conjunt de música antiga Capella Joan Cererols va enregistrar un CD per a la revista «Sàpiens» amb la *Missa de primer to* de Joan Pau Pujol.

Ha estat professor d'orgue de l'Escola Municipal de Música de Vilafranca del Penedès i també del Conservatori de Música de la Diputació de Tarragona. Actualment continua la seva tasca docent com a professor d'orgue al Conservatori de Grau Mitjà Mestre Joan Just i Bertran d'Igualada i a l'Escola de Música Pau Casals del Vendrell.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
ARTES ESCENICAS DE ESPAÑA

Jonatan Carbó, orgue

DILLUNS, 19 DE MAIG DE 2014, 19 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Programa

I

Jehan Alain (1911-1940)

Litanies

4'

Xavier Pagès (1971)

Contrapunctum Lucis

4'

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Fantasia en Fa menor, KV 608

12'

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

“Ricercare a 6”, de l’*Ofrena musical, BWV 1079*

10'

Max Reger (1873-1916)

Benedictus, op. 59/9

5'

Maurice Duruflé (1902-1986)

Preludi i fuga sobre el nom d’Alain

12'

Abona't a una temporada de somni
Palau 100 Cambra

Cuarteto Quiroga

DIMECRES, 08.10.2014 - 20.30 h

Mark Padmore & Paul Lewis

La bella molinera de Schubert

DIUMENGE, 19.04.2015 - 18.00 h

Faust - Queyras - Melnikov

DIJOUS, 06.11.2014 - 20.30 h

Alisa Weilerstein

Violoncel

DIJOUS, 07.05.2015 - 20.30 h

Comentari del programa

Jehan Alain, que morí al camp de batalla, prop de Saumur, el juny de 1940, ens ha llegat una obra extensa, composta entre els 18 i els 28 anys. Improvisador extraordinari, va fixar sobre el paper intuïcions sempre renovades, fruit d’una fantasia sense límits. Difícil d’etiquetar en una tendència concreta, la seva música reflecteix una vida interior profunda, però sense que hi manquin l’humor i la ironia. “*Quan l'ànima no troba paraules per implorar la misericòrdia de Déu -va escriure-, repeteix sense parar la mateixa invocació amb una fe vehement*”, una idea que s’adiu al contingut de *Litanies* (1937), una exaltació intensa, sobre la reiteració d’un motiu de vuit corxeres, repartides en 3 + 5, o bé en 2 + 4 + 2.

Contrapunctum Lucis (2012) de Xavier Pagès va inaugurar l’orgue restaurat del Palau Güell l’abril de 2012. La seva estructura, fonamentada sobre un ostinato de sis notes, està inspirada en el disseny de la cúpula de Gaudí que corona la sala, construïda en blocs hexagonals. La cúpula té diversos cercles de llums que se superposen, com ho fan les melodies en l’obra. A la part superior, una lluerneta que dona llum natural a la sala: al clímax de l’obra, el tema que representa la lluerneta apareix en la forma més poderosa. Arriba la nit i les llums naturals de la cúpula s’extingeixen a poc a poc, com també les melodies i l’*ostinato* hexagonal.

Mozart va escriure la *Fantasia en Fa menor, KV 608* (1791) per a un orgue mecànic, però la seva amplitud la fa més adient per a un orgue normal. De construcció laboriosa, mostra una gran claredat formal pels seus temes molt caracteritzats rítmicament i melòdicament. És introduïda per un “Allegro” solemne i patètic, de ritmes puntejats i ràpids desplaçaments harmònics. Aquest “Allegro”, en diverses formes, introdueix la primera “Fuga” i materialitza la transició cap a l’“Andante” següent i la “Doble fuga” conclusiva, que reprèn el tema de la primera i hi oposa un segon subjecte rítmic i fluid.

L’*Ofrena musical* de J. S. Bach constitueix una inoïda i exhaustiva mostra de ciència contrapuntística, no pas renyida amb un alt valor artístic. El cèlebre “Ricercare a 6” és un dels punts culminants de l’obra, basada en un superb tema cromàtic de 21 notes.

El concert continua amb una peça breu de Max Reger, principal representant de l’escola d’orgue alemanya del seu temps, un *Agnus Dei* que evoca algunes obres menors de Franz Liszt. I, per acabar, un retorn del tema que ha iniciat el concert, amb el *Preludi i fuga sobre el nom d’Alain, op. 7* (1942) de Maurice Duruflé, escrit en memòria del músic i organista francès desaparegut prematurament.